

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

FINANSDEPARTEMENTET	
13. OKT. 2006	
Saksnr.	00/406-166
Arkivnr.	811.0

Deres ref.
00/406 SL KJS/rla

Vår ref.
200605550- UA HAA/haa

Dato
18.10.2006

Høring – forskrifter til ny skattebetalingslov

Justisdepartementet viser til Finansdepartementet s brev av 10. juli 2006.

Vi har følgende merknader:

Til forskriftsutkastet kapittel 14

I kapittel 14 er det tatt inn flere bestemmelser som bare gjentar regler som følger av dekningsloven eller tvangsfullbyrdelsesloven. Vi mener det er uheldig å gjenta lovbestemmelser i en forskrift. Noen av de "gjentatte" bestemmelsene er også formulert i en annen ordlyd enn lovteksten, noe som er egnet til å skape uklarhet. Bestemmelsene som gjentar lovteksten, bør etter vårt syn utgå. Vi kommer tilbake til hvilke bestemmelser det gjelder nedenfor.

Forskriften bør gjennomgående benytte begrepet "utleggstrekk" i stedet for påleggstrekk, jf. den endring i terminologien som er gjennomført i ny skattebetalingslov. Begrepet "påleggstrekk" er benyttet i forskriftsutkastet § 14-5-4 sjuende ledd, § 14-5-6 annet ledd og § 14-5-9 første ledd bokstav b.

Også begrepet "trekk i lønn eller annen godtgjørelse eller ytelse" i § 14-4-1 bør erstattes med "utleggstrekk".

Vi foreslår at begrepet "arbeidsgiver", slik det er definert i forskriftsutkastet § 14-4-2 erstattes med begrepet "trekkpliktig". Begrepet "trekkpliktig" benyttes gjennomgående i tvangsfullbyrdelsesloven §§ 7-21 flg., og det er en fordel om begrepsbruken gjøres lik i

forskriften. Språklig virker det også lite naturlig å betegne f.eks. et trygdekontor som utbetaler stønad til skyldneren, som skyldnerens "arbeidsgiver".

En sammenstilling av to ord med skråstrek (skatteoppkreveren/skattefogdkontoret) bør generelt ikke brukes i forskriftstekster. Skråstreken kan erstattes med "eller".

Til § 14-5-4

Bestemmelsen i *annet ledd* er unødvendig. Den samme regelen følger av dekningsloven § 2-7 første ledd annet punktum. At det kan nedlegges flere utleggstrekk i samme ytelse, følger også forutsetningsvis av bl.a. dekningsloven § 2-8 tredje ledd og tvangsfullbyrdelsesloven § 7-24.

Også bestemmelsen i *tredje ledd* bør utgå. Den sier det samme som dekningsloven § 2-8.

Også *fjerde ledd første punktum* er unødvendig. At tidsprioriteten er avgjørende ved flere trekk innenfor samme kategori følger av dekningsloven § 2-8 tredje ledd første punktum.

Vi antar at bestemmelsen i *sjette ledd* ikke kan opprettholdes. Tidsprioriteten har betydning for konkurrerende trekk innenfor samme kategori i dekningsloven § 2-8 første ledd, jf. § 2-8 tredje ledd første punktum. Dersom det ikke er rom for flere trekk i samme kategori, går trekket det først ble gitt pålegg om, foran. Etter vårt syn må bestemmelsene om trekkperiode i dekningsloven § 2-7 annet ledd sammenholdt med § 2-8 tredje ledd første punktum innebære at når den fastsatte trekkperioden er utløpt, må det eventuelt fastsettes et nytt trekk, som da får tidsprioritet fra det tidspunkt det nye trekkpålegget gis. Er det i mellomtiden gitt pålegg om trekk for et annet krav i samme kategori, må dette gå foran. Skattebetalingsloven gir ikke hjemmel for forskrifter som fraviker prioritetsbestemmelsene i dekningsloven § 2-8.

Bestemmelsen i *åttende ledd* bør presiseres, slik at det fremgår at plikten til å "gjennomføre" utleggstrekk mot foreldrene fremfor andre trekk, påligger skatteoppkreveren eller skattefogdkontoret, og ikke den trekkpliktige. For den trekkpliktige vil regelen om tidsprioritet i dekningsloven § 2-8 tredje ledd første punktum være avgjørende, slik at det trekk det først gis pålegg om trekk for, går foran andre trekk innenfor samme kategori. Forskriften kan bare regulere i hvilken rekkefølge skatteoppkreveren eller skattefogden skal gi pålegg om trekk for ulike krav.

Til § 14-5-6

Bestemmelsen i § 14-5-6 tredje ledd er unødvendig, da denne regelen følger av tvangsfullbyrdelsesloven § 7-24 første punktum. Paragraf 7-24 annet og tredje punktum gir også nærmere bestemmelser om saksbehandlingen i forbindelse med endring av utleggstrekk.

Til § 14-5-9

Bestemmelsen i § 14-5-9 første ledd bokstav a første punktum er unødvendig, fordi samme regel følger av tvangsfullbyrdelsesloven § 7-22 annet ledd. Paragraf 7-22 annet ledd rekker også videre, da den omfatter alle situasjoner der skyldnerens krav mot en trekkpliktig faller bort, ikke bare situasjonen der en skyldner slutter i arbeid. Plikt til om mulig å opplyse om nytt arbeidssted følger av § 7-22 annet ledd annet punktum.

Vi foreslår følgende formulering av bokstav a til overveielse (formuleringen forutsetter omskriving av resten av bestemmelsen):

”Når en trekkpliktig arbeidsgiver underretter skatteoppkreveren eller skattefogdekontoret etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7-22 annet ledd, og årsaken til at kravet er falt bort er at skyldnerens arbeidsforhold har opphørt, skal den trekkpliktige også oppgi datoen for arbeidsforholdets opphør, og eventuelt beløp som er trukket uten å være oppgjort.”

Til § 14-11-3

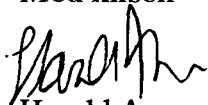
Bestemmelsen i § 14-11-3 er noe uheldig lovteknisk formulert. Første ledd fastsetter at krav ”*kan* betales til den som foretar inndragningen”, mens fjerde ledd fastsetter at kravene ”*skal* betales på stedet”. Dersom meningen er at betaling på stedet etter fjerde ledd er et vilkår for å forhindre inndragning, bør det fremgå klarere. I tilfelle bør annet til fjerde ledd skrives om og slås sammen. Og dersom betaling på stedet er et vilkår for å forhindre inndragning, er det ikke nødvendig med et første ledd som sier at det er *adgang til* å betale på stedet.

Vi foreslår i alle tilfelle at § 14-11-3 tredje ledd slås sammen med annet ledd og blir annet ledd annet punktum.

Forskriftekniske merknader

Forskriftsenheten i Lovavdelingen vil i eget brev ta opp enkelte særskilte spørsmål om utforming av forskriften.

Med hilsen

Harald Aass
seniorrådgiver

Helge Brunvoll
førstekonsulent